

Ігнорування громадськості та відстороненість місцевої влади від населення можуть викликати негативні наслідки та конфлікти. Тому основою методу територіального планування та однією з необхідних умов його ефективності повинно бути залучення територіальних громад у процес прийняття генеральних планів та подальший контроль за їх виконанням.

Кулі-Іванченко К. К.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри конституційного права*

ПОСТАНОВИ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ЯК ПРАВОВА ОСНОВА ДЛЯ ЗАСТОСУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАМОВЛЕННЯ

Правовою основою для застосування механізму соціального замовлення в Україні, а саме для підтримки громадських організацій як виконавців соціального замовлення, можна знайти в Постановах Кабінету Міністрів України. Так, фінансова підтримка громадських організацій здійснюється відповідно до Постанов Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2004 року № 559 «Про затвердження Правил організації та проведення конкурсу на залучення бюджетних коштів для надання соціальних послуг» та від 12 жовтня 2011 р. № 1049 «Про затвердження Порядку проведення конкурсу з визначення програм (проектів, заходів), розроблених громадськими організаціями та творчими спілками, для виконання (реалізації) яких надається фінансова підтримка (далі-Порядок).»

Так, Правила (які затверджує Постанова КМУ № 559) закріплюють організаційні аспекти проведення конкурсу на залучення бюджетних коштів для надання соціальних послуг, а саме: 1) рішення про проведення конкурсу приймається органами місцевої влади після затвердження державного та місцевих бюджетів на відповідний рік; 2) у рішенні про проведення конкурсу обов'язково зазначається з певними обмеженнями, які підприємства, установи та організації можуть брати участь у конкурсі; на яких умовах фізичні особи надають соціальні послуги; 3) до складу конкурсної комісії можуть входити представники відповідних громадських об'єднань ветеранів та інвалідів, інших громадських організацій за їх згодою; 4) на підставі рішення конкурсної комісії з переможцями конкурсу укладається договір та ін.

Що стосується Постанови № 1049 від 12 жовтня 2011 р, то вона регламентує Порядок проведення конкурсу з визначення програм (проектів, заходів), розроблених громадськими організаціями та творчими спілками, для виконання (реалізації) яких надається фінансова підтримка. Так, конкурс проводиться у два етапи, у кінцевому результаті з переможцем укладається договір про виконання програми і надається фінансова підтримка за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів. Обов'язковою умовою договору є те, що громадська організація, творча спілка, визнана перемож-

цем конкурсу, бере на себе фінансові зобов'язання на реалізацію програми у розмірі не менш як 25 відсотків необхідного обсягу фінансування.

З метою прозорості, відкритості та контролю за реалізацією громадською організацією програми у цьому Порядку передбачено, те, що по-перше, громадська організація-переможець готує підсумковий звіт про виконання договору та обсяг використаних бюджетних коштів; по-друге, організатор конкурсу проводить щокварталу моніторинг виконання програми та оприлюднює його; по-третє, організатор конкурсу надсилає відповідні матеріали Секретаріатові Кабінету Міністрів України для розміщення на урядовому веб-сайті «Громадянське суспільство і влада.»

Судячи зі змісту, Постанова № 1049 була прийнята не враховуючи Постанову № 559. Не зважаючи на те, що вони обидві мають один і той же предмет регулювання – залучення бюджетних коштів для розвитку недержавного сектору, все одно, вони відрізняються у строках, термінах, у деяких процедурах, кількісних характеристиках, чим спричиняють породження певних непорозумінь для застосування їх органами місцевої влади. Водночас, у Законі України «Про соціальні послуги» в статті про правила організації та проведення конкурсу на залучення бюджетних коштів для надання соціальних послуг зроблено посилання саме на Постанову КМУ № 559 від 29 квітня 2004 року.

Механізм соціального замовлення передбачає залучення громадськості до участі в управлінні державними та громадськими справами, тому доцільно використати у нашому науковому дослідженні Постанову Кабінету Міністрів України «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики» № 996 від 3 листопада 2010 року.

Так, вона затверджує Порядок проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики, відповідно до чого консультації з громадськістю проводяться у двох формах: формі публічного громадського обговорення (безпосередня форма) та вивчення громадської думки (опосередкована форма).

Проведення публічного громадського обговорення є обов'язковим щодо проектів нормативно-правових актів, що мають важливе суспільне значення і стосуються конституційних прав, свобод, інтересів і обов'язків громадян, а також актів, якими передбачається надання пільг чи встановлення обмежень для суб'єктів господарювання та інститутів громадянського суспільства, здійснення повноважень місцевого самоврядування; щодо проектів регуляторних актів та проектів державних і регіональних програм економічного, соціального і культурного розвитку та ін.

Ці положення мають важливе практичне значення для застосування механізму соціального замовлення, оскільки, по-перше: воно здійснюється недержавними організаціями, яким би не завадили певні пільги у їх функціонуванні та діяльності і по-друге, як відомо, Цільова програма вирішення пріоритетних соціальних проблем із використанням механізмів

му соціального замовлення є складовою частиною комплексної програми соціально-економічного та культурного розвитку міста.

Що ж стосується другої форми проведення консультацій, то для організації вивчення громадської думки орган виконавчої влади може відповідно до законодавства укласти договори з дослідницькими організаціями, фахівцями, експертами, інститутами громадянського суспільства про проведення на умовах відкритого конкурсу фахових, наукових соціологічних досліджень та ін. Це також є досить важливим, оскільки соціальне замовлення передбачає проведення конкурсу проектів вирішення пріоритетних соціальних проблем та укладання договору з громадськими організаціями-переможцями.

Дрок Г. М.

Національний університет «Одеська юридична академія», здобувач кафедри конституційного права, начальник територіального управління Державної судової адміністрації України в Кіровоградській області

ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ ОЗНАКИ СУДОВОЇ ВЛАДИ ЯК ОДНІЄЇ З ГІЛОК ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ

Судова влада у структурі державної влади України посідає особливе місце, зумовлене її соціальною роллю і специфічними функціями.

Системність судової влади забезпечується її загальним суб'єктом – єдиною судовою системою, конституційно і законодавчо закріпленою. Цю систему легалізовано ст. 124, 125 Конституції України. Вона містить у собі підсистеми судів загальної юрисдикції (підсистеми загальних і спеціалізованих судів) та Конституційний Суд України як моно підсистему.

Для судової влади встановленими державою (легальними) формами є, передусім, правосуддя, судовий контроль, у тому числі конституційний, та внутрішнє судове управління. Законом встановлюється система чітко визначених правил здійснення державної влади її гілками та органами (процедурна системність), що представляє собою у сукупності для кожного органу залежно від рівня деталізації юридичний процес (високий рівень деталізації) або юридичну процедуру (відносно низький рівень деталізації).

У сучасний період особливого значення набуває встановлення процесуальних форм взаємодії різних «гілок» судової влади, з огляду на її сформований полісистемний характер: Конституційного Суду, загальних та спеціалізованих судів.

Важливою властивістю змістовної системності судової влади є визначеність системи принципів здійснення судової влади її «гілками». У зазначену систему входять загальні принципи (характерні для судової діяльності в цілому) і спеціальні принципи (специфічні для окремої «гілки», інстанції тощо).